

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7Csp/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201011
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618201011.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 proti žalovanému C. H., nar. XX.X.XXXX, bytom 8. mája XXX/XX, XXX XX I., občan SR, o zaplatenie 2 206,18 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na Okresnom súde Svidník dňa 18.6.2018 požadoval, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 206,18 eura s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12. 12. 2011 bola medzi stranami sporu, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka (v zmluve o úvere označený ako klient), uzavretá zmluva o úvere číslo 2413443488, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu len ako „Zmluva“). Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 2 900,- eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z predpisu splátok. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Listina aktuálny stav úveru je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. Do 31.3.2018, z ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, splatil žalovaný na istinu sumu 693,82 eura, na úroky sumu 2 139,39 eura a na poplatky sumu 144,09 eura. Žalovaný po dátume 31.3.2018 zrealizoval aj ďalšie úhrady, ktoré nie sú zachytené v aktuálnom stave úveru zo dňa 31.3.2018, a to vzhľadom na to, že k ich realizácii došlo po dátume 31.3.2018. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka žalobcu voči žalovanému zo zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru listom - výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na

základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. Závazok zo zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka vzniká dohodou o jej podstatných náležitostiach, ktorými sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške 19,5 % ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaním v zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Takto je určená výška v žalobe uplatňovaného úroku z omeškania vo výške 5,05 %. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 1.4.2018, je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.3.2018, nakoľko do času 31.3.2018 sú úroky (aj zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to takto: za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka aktuálneho stavu úveru - pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny aktuálny stav úveru zo dňa 31.3.2018 ako položka aktuálneho stavu úveru - Úroky na účte ČR (čerpanej rezervy). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr, nie až 1.4.2018. Tento dátum je výlučne dňom, od ktorého si žalobca uplatňuje nárok na úroky (či už zmluvné alebo sankčné) formou percentuálneho vyjadrenia, a nie vyčíslením úrokov. Tento popis úrokových položiek aktuálneho stavu úveru platí v prípade, ak nedošlo zo strany žalovaného k platbám po zosplatnení úveru. V prípade, ak po zosplatnení úveru došlo k platbám zo strany žalovaného, sú zmluvné aj sankčné úroky kumulované na účte pohľadávkový účet úroky, ktorý obsahuje sumarizáciu uvedených úrokov za obdobie od uzavretia zmluvy do dátumu poslednej čiastkovej úhrady zo strany žalovaného. V takom prípade položka úroky na účte ČR predstavuje zmluvné a sankčné úroky od dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastkovej úhrady žalovaného až do dňa vystavenia aktuálneho stavu úveru. V zmysle Obchodných podmienok, vznikla ďalej žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka. Takto určená výška dlžných poplatkov je 0 eur a je podrobne špecifikovaná v aktuálnom stave úveru zo dňa 31.3.2018. Predmetné poplatky (s výnimkou poisťného a poplatku za poskytnutie úveru, ak bol účtovaný) boli žalobcom vynaložené na účely predchádzania súdnemu sporu.

3. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky vo výške 2 206,18 eura s príslušenstvom. Žalobca uplatnil istinu vo výške 2 203,18 eur, úroky vo výške 1 058,14 eur, úroky vo výške 43,03 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 2 206,18 eur vo výške 19,5% ročne od 1.4.2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 206,18 eur od 1.4.2018 do zaplatenia.

4. Na pojednávaní dňa 4.11.2019, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaných strán sporu podľa § 180 CSP.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 12.12.2011 zmluvu o úvere č. 2413443488, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 2 900,- eur. Podľa zmluvy o úvere mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 72 mesačných splátkach v sume 69,- eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 19,50 %, RPMN 21,34 % a priemernej hodnote RPMN 18,29 %. Termín prvej splátky bol dohodnutý na 20.1.2012 a konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20.12.2017.

7. Listom zo dňa 10.7.2015 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 2 524,58 eura.

8. Žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu 2 977,30 eura do 31.3.2018 (podľa tvrdenia žalobcu v žalobe). Podľa prehľadu odoslaných splátok prostredníctvom Prvej oddľžovacej s.r.o. (čl. 69 spisu) dňa 18.9.2018 zaplatil sumu 38,72 eura a dňa 17.8.2018 zaplatil sumu 38,72 eura (čl. 109 spisu). Podľa prehľadu splátok predloženého žalobcom na čl. 117 spisu žalovaný zaplatil 12.4.2018 sumu 38,72 eura

a 20.6.2018 sumu 38,72 eura. Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že žalovaný na predmetný úver doposiaľ zaplatil sumu 3 132,18 eura.

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 28.9.2018 (čl. 56 spisu) uviedol, že zmluva o úvere zo dňa 12.12.2011 neobsahuje obligatorne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy, a to: druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmluve je uvedená len výška splátky. Spotrebiteľ musí vedieť koľko z ktorej splátky prípadne na istinu, úroky a iné poplatky (rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.04.2015 sp. zn. 11 Co/127/2015). Celkovú čiastku spojenú so zaplatením úveru. Nesprávna výška RPMN. Nesprávna celková výška nákladov spojená so splatením úveru a následne nesprávny údaj o výške RPMN. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $69 \times 72 = 4\,968$, - eur. Keď od tejto sumy odpočíta istinu poskytnutého úveru, teda $4\,968 - 2\,900 = 2\,068$, - eur. V zmluve je uvedená celková výška nákladov 2 060,94 eura. Zmluva teda obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Ročná úroková sadzba vo výške 19,50 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou nad 5 rokov v mesiaci 12/2011 bola vo výške 13,76 %. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Uvedené uviedol Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku sp. zn. 17Co/26/2015. Zmluva o úvere obsahuje údaj o RPMN, neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Na základe uvedených skutočností treba danú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluva o úvere „konsolidácia“ neobsahuje dohodu o medzi zmluvnými stranami, na základe ktorej by žalobca mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/396/2014, ak všeobecné zmluvné podmienky k spotrebiteľskej zmluve neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, nemôžu byť súčasťou zmluvy. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal, akým spôsobom bola overená schopnosť spotrebiteľa splácať úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca nemá nárok na zmluvný úrok vo výške 19,50 % aj po zosplatení úveru. Veriteľovi patrí zmluvný úrok len do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, čo potvrdzuje aj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 1 8.09.2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012- 14. Vzhľadom na to, že ide o refinančnú pôžičku žalobca musí preukázať zákonnosť výšky predchádzajúceho úveru, ktorý bol uhradený úverom zo zmluvy o úvere konsolidácia úveru zo dňa 12.12.2011. Uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 21 Co/173/2017. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatnenej pohľadávky. Navrhol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 4.10.2018 (čl. 60) uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného týkajúcim sa skutočnosti, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov ako aj o výške RPMN. S uvedeným tvrdením žalovaného sa žalobca v žiadnom prípade nemôže stotožniť. Nie je vôbec jasné, na základe akých skutočností žalovaný tvrdí, že údaj o celkovej výške nákladov je nesprávny a zároveň výška RPMN je vypočítaná nesprávne. V predmetnom výpočte je vidieť, že 72. splátka úveru bola len vo výške 61,96 eura. Žalovaný si jednoduchým vynásobením určil celkovú výšku nákladov tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky. Uvedený prepočet však nie je v žiadnom prípade správny. Žalovaný však neprepočítaval celkovú výšku nákladov na základe skutočností vyplývajúcich zo zmluvy a zákona, pričom ak by tak bol býval spravil, tak by mu vyšla presná suma, nakoľko niekoľko posledných splátok je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Žalobca, banka, pred poslednou celou splátkou zasiela žalovanému, dlžníkovi, informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná splátka je vo výške 61,96 eura, tak žalobca zašle pred jej splatnosťou žalovanému list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. Uvedené je práve z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotný žalovaný si v žiadosti, okrem iného, má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch (časť 2 zmluvy) a z dôvodu, že výška mesačnej splátky, bez poistenia, je zaokrúhľovaná na celé eurá. Na základe uvedeného je zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 4 960,96 eura ($71 \times 69 + 61,96 = 4\,960,96 - 2\,900 = 2\,060,96$ eura). Rozdiel manuálne vypočítanej sumy oproti sume uvedenej v zmluve o úvere vzniká zaokrúhľovaním jednotlivých

súm BIS-om. Ďalej poukázal na to, že v samotnej zmluve o úvere je uvedený druh úveru, a to hneď v záhlaví zmluvy označenom ako „zmluva o úvere konsolidácia“, ako aj v samotnom článku 3 zmluvy označenom ako „Zmluva o úvere“. Na základe uvedených skutočností je zjavné, že nie je pravdivým tvrdením žalovaného, že v zmluve o úvere absentuje údaj týkajúci sa druhu spotrebiteľského úveru. Pokiaľ sa týka námietky týkajúcej sa absencie údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, žalobca v tejto súvislosti uviedol, že postup pri podávaní reklamácií, vyplývajúcich zo ZoÚ alebo súvisiacich so ZoÚ, upravuje Reklamačný poriadok Banky, ktorý je prístupný na Obchodnom mieste, pričom obchodným miestom sa rozumie všetky pobočky banky a všetky pošty. V prípade ak by žalovaný chcel skutočne uplatniť reklamáciu, bol by pre žalovaného najmenší problém nájsť príslušné miesto na to vhodné.

Pokiaľ sa týka namietanej absencie údajov o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, v tomto žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora, tretia komora, z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., a Klárou Biróovou vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm z úveru, ktorý jej táto spoločnosť poskytla a s ktorého splácaním je v omeškaní. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v zmysle tohto ustanovenia zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že úroková sadzba predstavuje cenu, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičané peniaze. Táto cena je určená špecificky, nakoľko je pomerom celkového požadovaného poplatku, ktorý musí dlžník zaplatiť veriteľovi, aby úver získal za vopred dohodnutú dobu, k objemu úveru, ktorý je dlžníkovi skutočne k dispozícii. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu, že výška úrokovej sadzby 19,50 % je v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaným uvedená hodnota 13,76 % však predstavuje priemernú hodnotu, teda ide o tzv. aritmetický priemer. Z uvedeného teda vyplýva, že do tejto hodnoty z jednej strany vstupujú ako minimálne hodnoty úrokovej sadzby, ako aj maximálne. V tomto zároveň poukázal na skutočnosť, že maximálna výška dohodnutých zmluvných úrokov v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy nebola žiadnym spôsobom limitovaná.

11. Žalovaný vo vyjadrení doručený súdu dňa 26.10.2018 uviedol, že po dohovore s oddížovacou spoločnosťou Bonato, s.r.o., Žilina, ktorej mesačne posielala finančné prostriedky a táto spoločnosť z toho od roku 2016 posielala finančné prostriedky veriteľom, ktorým je dlžný za úvery, ktoré má a medzi ktorých patrí aj Poštová banka, a.s..

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>>.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti :a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých

sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=12.12.2011>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

24. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa.

25. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

26. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, preto poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Zákonnú požiadavku uvedenia sumy, počtu a termínu splátok úrokov nespĺňa matematická možnosť ich výpočtu z celkovej splátky, ale musia byť v zmluve výslovne uvedené. Každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami suma (výška), počet a termíny splátok sa viaže ku každej zložke spotrebiteľského úveru, ktorý sa má zaplatiť, teda k istine, k úrokom, prípadne iným poplatkom.

27. Z listinných dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, aby súčasťou podpísanej zmluvy o úvere bola uvedená výška, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov a uvedenie predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. Na posúdenie tejto náležitosti zmluvy nemá vplyv ani rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vydaný dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15. Rozhodnutie vydané vo veci C-42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo s posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu únieového práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecného záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozíčná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát musí byť dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodit' požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok

úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Otázka členenia splátok spotrebiteľského úveru bola po prvýkrát upravená v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Vyjadrením slov „sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ mal zákonodarca jednoznačne na mysli rozčlenenie jednotlivých položiek, čo vyplýva z jazykového výkladu, ako aj logického výkladu zákona, pričom uvedené bolo potvrdené v mnohopočetnej a ustálenej judikatúre, ktorá bola aj v prípade výkladu zákona č. 258/2001 Z. z., teda nielen zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý transponoval Smernicu 2008/48, potvrdená aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky. (Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/60/2019 zo dňa 26.9.2019).

29. Žalobca poukazuje na závery SD EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého: “Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave“. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôžu použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice. Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez toho rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/87/2017 zo dňa 28.11.2018).

30. Z predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že jej účelom bola konsolidácia, teda splatenie skoršieho úveru žalovaného. Žalobca nepreukázal v konaní, aby postupoval s odbornou starostlivosťou s cieľom posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Žalobca nepreukázal, že skorší úver, ktorý mal byť splatený predmetným úverom, resp. výška jeho dlhu (celková pohľadávka vrátane príslušenstva) bola stanovená objektívne len z prijateľných zmluvných podmienok pre spotrebiteľa. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 vyššie citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

31. Predmetnú úverovú zmluvu je potrebné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ktorý výslovne vyžadoval rozčlenenie dohodnutej splátky na jednotlivé zložky, teda istinu, úroky a poplatky. Nesplnenie tejto povinnosti malo za následok sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

32. Otázka členenia splátok spotrebiteľského úveru bola po prvýkrát zakotvená v ustanovení § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vyjadrením slov „sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ mal zákonodarca jednoznačne na mysli rozčlenenie jednotlivých položiek, čo jednoznačne vyplýva z gramatického ako aj logického výkladu zákona, pričom Smernica 2008/48/ES bola prijatá až v roku 2008 a zákonodarca uvedenú náležitosť zmluvy o úvere vypustil z právneho poriadku SR až novelou zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinnou od 1.5.2018.

33. Posúdenie predmetného úverového vzťahu v rozpore s výslovným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, ktorý zakotvoval požiadavku uvedenia výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, by odporovalo zásade právnej istoty v zmluvných vzťahoch a zákazu retroaktivity.

34. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2 900,- eur a žalovaný doposiaľ vrátil sumu 3 132,18 eura. Vzhľadom na tú skutočnosť, že úver je bez úrokov a poplatkov, súd žalobu zamietol, pretože žalovaný vrátil žalobcovi viac ako mu bolo poskytnuté.

35. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).